

СРПСКА НЕЗАВИСНОСТ

ЦЕНА ЗА ПРЕПЛАТ:
НА ГОДИНУ 24 ДИНА, НА ПО ГОДИНЕ 12 ДИНА, НА ЧЕТВРТ ГОД. 6 ДИНА.
ЗА ОСТАЛЕ ЗЕМЉЕ НА БИНАНСКОМ ПОСЛОТОНУ.

ИЗЛАЗИ У БЕОГРАДУ
УТОРНИКОМ, ЧЕТВРТОМ, СУБОТОМ И НЕДЕЉОМ
НА ЦЕЛОМ ТАВАКУ

ЗА ОГЛАСЕ РАЧУНА СЕ:
ПРВИ ПУТ 12 ДИНА, ПАРА ОД РЕДА, А ДРУГЕ СВАКЕ ПУТ 6 ДИНА.
ЗА ПРИПОСЛАНО 50 ПАРА ДИНА. ОД РЕДА.

Неки од г. г. претплатника, којима шаљемо лист под адресом, вратили су нам уједанпут по 10—20 бројева, дакле, пошто су месец дана, а неки и дуже примали лист, са натписом да им се више не шаље под адресом, пошто су се код местне поште претплатили, и од ове лист примају.

Ово нам даје повода да замолимо ону господу, која су се код поште претплатила и од ове лист примају, да нам одма врате оне бројеве које и од нас под адресом добијају, јер је штетно за нас да им по 2. броја за једну исту цену шаљемо.

Уједно напомињемо свима који нам шта дугују било од штампаних огласа, да изволе што пре пречистити рачуне и понова се предплатити за ову II. четврт.

АДМИНИСТРАЦИЈА
Српске „Независности“

„Видело“ тера свој стари занат.

Сирото „Видело“ како је ушептљавало у свом 63-ћем броју одговарајући „Српској Независности“!!
Опет тера стари занат: напада и грди, изопачава туђе говоре или наваћања, а својих сопствених речи одриче се.

О питању: да ли да се наредe општи или накнадни избори народних посланика, ми смо до сада толико писали, да не би налазили за потребно више враћати се на исто питање, да нас „Видело“ својим новим неистинама није изазвало, да још нешто проговоримо о овом питању.

Ми ћемо се трудити, да у овом нашем одговору будемо што је могуће краћи.

Пре свега „Видело“ одриче, да је оно у свом 57-ом броју умешало у дискусију Владоаца и Његова владалачка права, бранећи се овако: „А владалачко право навели смо у речима нашег скупштинског председника, да би нашим сопственим назорима побили ваше садање захтеве“ (види 63-ћи број „Видела“.

Међутим ово није истина. „Видело“ није споменуло владоаца и владалачка права као речи бившег председника скупштине, већ као свој сопствени прекор „Српској Независности“. Ево тих властитих „Виделових“ речи: „ал у овој рас-

прави ваш безобразлук прелази сваку меру. У 44 броју „Срп. Нез.“ ви позивате владу да распусти садању скупштину, јер ако нареди допуњујуће изборе, створиће себи одговорност, какву може заслужити министарство, а то је одговорност за намерно гажење устава. Буди Бог с нама!! као да је распусти тае скупштине у владиној руци“! И даље: „знате дакле да је „распустити скупштину“ право владачево, и опет зато образ подноси вам, да за нераспуштање скупштине баците одговорност на садашњу владу.“ (Види „Видело“ број 57).

Сме ли „Видело“ и после овога питата његових сопствених речи тврдити: да у дискусију о накнадним или општим изборима, наје баш оно умешало Владоаца и његова владалачка права!? Да ли ће „Видело“ и сада имати образа, да то неумесно увођење владачеких права у дискусију, подмеће некадашњем говору покојног Димитрија Јовановића?! Ко изопачава ствар, ми или „Видело“??.

Но оставићемо то питање „Виделу“ да га оно третира по својој вољи, а ми ћемо прећи на друго питање о овом предмету. Ми смо тврдили, да је у скупштини од 1877 године, када су уважене оставке иступившим посланицима, било сто и деветнаест посланика

и да је то, према ондашњем целокупном броју посланика, био довољан број за пуноважно решење о тим уваженим оставкама (чл. 82 устава).

Ово обоје ми смо доказали цитатима из скупштинских протокола од 1877 године.

О томе се сваки може уверити из скупштинских протокола: VIII и XII од 1877 године.

То је, и само то, „Видело“ требало да побие противним цитатима из скупштинских протокола или другим документима, ако би их имало.

Но „Видело“, знајући и само да нема и не може имати доказа за то, прешло је на сасвим другу ствар, прича нам: да је 1877 године било свега 134 посланика, као да би то било непознато.

А „Видело“ том својом причом не само да није оборило оно, што смо ми навели, већ је то баш уврдило, јер је очевидно да је: сто деветнаест више него три четвртине од сто тридесет и четири.

Поред осталих наших разлагања о овоме, ми смо у пређашњем чланку навели, како је и сам пок. Адам Богосављевић признао: да је у скупштини 1877 године било 119 посланика оног дана, када су уважене оставке мањине. За то смо цитирали речи Адамове из XII-ог протокола.

ликом почашу¹, него онако како се „сарањују краљеви“² наизгледа да су сви били задовољни што га сунуштају у гроб. Само га искрено жалила супруга краљица Јакинта, јер се бојала да ће после његове смрти њена деца јести се трнеше њиних непријатеља Радославића.³

Бодина је умро држећи, да је свршио племенске рачуне са својим рођацима, и да ће се његови сродници разити трошницама краљевске трезоре његових краљевских наследника, јер је он своју браћу и родбину или посекао, или разгагао или обезначао и својој деци осигурао краљевско наследство. У самој ствари пак племенска расподела, посеба и мисли бујно су цватила у ситним аутономним жупанијама и у грудима њиних представника као и пре његових преступања, он се био и сувише свима задужио:

Византијцима, јер их је читавог свега века узмиривао;

Браћи, — јер их је мачем испраћао на онај свет и растерао у туђе земље са њине очевине;

Народу, — јер је дуго ратовао и државу стварао. Ратовање свуда и свуда изазива незадовољство, којим кад се интригани користе на зло државе, онда на место да се држава ратом користи, — она посрће, ударе у назад, и на место плода, — покрње се одја и пад.

1 „Cum igno honore...“
2 „More regali“
3 Јакинта је говорила мужу — краљу Бодину да синове његовог брата Радослава: Знаш — ли да Јод умрети и они ће краљевство узети (по племенској праву) а синови ће твоји од трпезе лине разити се: село, quia mortuus es et isti regnum accipient, nisi autem tui ad mensam eorum manducabunt.

Бодинови синови васпитани мајком цариграђанком у правцу „једнодржавном“, одмах по смрти свога оца изађу на средину с тим правима па зато и вели наш хроничар¹ као са неким прекором: Бодинови сини Мијајзо хтео је да наведе право (voluit successere in regno... sed... noluit populus terrae), али народ земље т. ј. живели обрађивањем земље нехте њега због његове матере, него извине себи за краља Доброслава, по оцу — брата Бодинова, а Доброслав је и био најстарији у краљевској обитељи Војевлавића. Доброслав пак као син Милаха краља од његове друге жене цариграђанке и рођак императора К. Мономаха одиоче да влада с народом сувише круто.² Овај син императорове рођаке није водио рачуна о племенским односима, није хтео да ана за равноправну деловину и очевину, није хтео да води рачуна ни о кољи и расположењу „земљиног“ народа (populus terrae): није хтео да зна за права алодизална својих синоваца и браће, јер није никоме ништа од очевине и деловине дао: поступио је као самодржавни владалац.

Да су у Цариграду били образовани смрћу Бодина, — који им је задао толико јада, који није хтео да се бори противу Гаискара у интересу Византије; који је нападао и освајао византијске покрајине и градове; који, ако није надмашао своје сувременике — владоаце у политички, заплео их надмашао у одважности и храбрости — кој се усудио чак да мете на своју главу императорску круну, — о овоме не може бити су-

1 Он је и сам био ин страни племенског сикона и реда; васпитан у правцу римске цркве и бранилцих усне уредоу с племенским сиколом.
2 Cooper se dure agere contra populum t. j. одноше охолу (круто) радити противу народа.

мње, јер наш хроничар вели кад су у Цариграду чули браћа и синови кнеза Бранислава, да је Бодина преминуо, по заповести³ императора (Алексија I) добу у Драч. Наравно да су се ове цариградске (Византијске) надале да с помоћу императора поруче државно гњезде начинено Бодином после његове трудбе и презања за четвртине века; надали се, да византијском помоћу освете крв браће и синоваца пред градом Дубровником;⁴ надали се, да поруче изведену државну мисао и да поврате племенски ред и склоп што је било у рачуну византијске политике, јер се царви византијски бојали уједињења српских племена и њине сасредерење снаге. Радославићи као браиноци племенској реди и склопи живљења, на тај начин, били су несвеста оруђа у рукама лукаве византијске политике. Предузеву Радославића, ишла је у прилог ратова, гноздева и својевољна влада и поступање краља Доброслава с народом, кој је таквим поступањем нагнао у противнички логор. Ови Радославићи непријатељи Бодиновића као представника збирања српских племена у један државни организам, борили су се за племенски сикон и ред ствари, а то је за поцепаност на ситне аутономне државце, па им за то и помогао византијски император, Вулкаи,⁵ коме је Бодина помогао да се прати у Рашку под заштитом, да ће он, његов брат Вулчин (Букал Марко), и њини синови бити нарочити⁶ азили краља Бодина и његових

1 Imperatoris Jussu venerunt Dirachium...
2 Бодина је посекао пред градом Дубровником браћу од сестра: Кнеза Вранислава и Градислава Радославића и Бервицу — сина Бранислава...
3 Жупан и господар Радосе...
4 Specialist.

ЛИСТАК

ИЗ ИСТОРИЈЕ
Архонтије Дукљанске (Зентске).
КРАЉ ВЛАДИМИР II.
од 1101—1113 г.

Mihala et Saganes... jugaverunt Radoslav...
Tunc Radoslavus congregans gentem abiit et intravit in Travum atque inter fecit eam et conviclit...
Дукљанин чл. 39.

Погреб краљ. Бодина у манастиру св. Срба и Влаха свишке Скадра на левој обали р. Бојане, — није свршен с ве-

УНИВЕРЗИТЕТСКА БИБЛИОТЕКА

рођака дошла, па од тога времена он је четири пута, за непуну годину и по унапређиван. Тако он је унапређен 31. Октобра 1880 год. затим 11. Априла 1881, после 31. Октобра 1881 и најпосле сад 1. Априла 1882 год. дава сваки шест месеци добијао је повишницу као оно верни слуга срдног господара, о сваком Митропу и Бурђезу дану.

Има ли сад у његовом и моме унапређењу какве сличности која би му дала и најмање права да упоређује своје ваљредно унапређење са мојим, и према томе, који су власници, који само по сродству унапређују дад моји и његови?

Најпосле што се тиче његове дијурне која му је као прила уз службу дошла ја већ о томе да говорим, пошто ће сигурно и он сам признати, да се у томе не може ни о ким, а најмање са мном упоређивати.

Молим вас г. Уреднице да изволите ову моју примедбу на писмо г. Ристе Данића штампати у вашем листу на месту у коме је његово писмо било штампано. 13. априла 1882 г. у Београду.

С поштовањем,
Коста Н. Х. Селаковић,
секр. II кл. мин. фин.

Г. Уреднице!

Пошто уредништво „Видела“ није хтео ову моју изјаву да прими у свој лист, а требало је то учинити, то вас молим да је у вашем цеоном листу: „Српској Независности“ штампате да не би остао дужан одговора, а и свет да види колико је истине у г. Данићевим наводима. 17. Априла 1882 г. у Београду.

Примите и т. д.
Коста Н. Х. Селаковић,
секр. II кл. мин. фин.

КЊИЖЕВНИ ОГЛАСИ

Изашао је 4. број

„СРПЧЕТА“

са овим садржајем: 1. Моје роду, песма од Миленка. 2. На гробу или Слепа добротворка (свршетак) приповетка А. В. Нуше. 3. Писма своје другу, четврто писмо. 5. Мајска песма од М. Ј. Митровића. 6. Мала Ружина приповетка. 7. Хајд први песма са сликом од Алкибијада. 8. Ко добро чини добро ће му и бити приповетка од Јак. Продановића. 9. Дечија војска песма са сликом од М. Ј. Митровића. 10. Мали природисни в. Соко са сликом од А. Н. 11. Где се двоје свађају ту се трећи користи наставак са две слике. 12. Приче прибрао их Душан. 13. Српчетова бележник. 14. Добротворних српчића. 15. Књижевност. 16. Загонетке. 17. Решења. 18. Српчетова пошта. Слике је резао г. Никола Марковић.

„Српче“ излази један пут у месецу на целом табаку илустрован са 4—5 слика, а кошта два динара — 1 фор. годишње. Власник и одговорни уредник М. В. Поповић, претплата се прима на годину.

Први број прерађен и са новим сликама, прештампаће се што скорије, и разаслати свима нашим претплатницима.

Уредништво.

Огласи

ЛОВАЧКО ОРУЖЈЕ ГАЛАНДА

првог фабриканта европског; 13. rue d'Hauteville, Paris, са фабриком у Бирмингхаму и у Лијежу. —

Албур Галандов, велико дело о оружју шаље се гратије и франко, на захтев преко плаћеног писма.

M. Galand, fabricant d'armes 33, rue d'Hauteville, Pa. ris. 9—52

ДВОКАТНА ТВРДО ОЗИДана кућа на најживљем месту у Београду, продаје се из слободне руке под врло повољним условима.

Упитати г. Лазу Газибарића, правозаступника из Београда. Бр. 76. 3—3

РОЛИЧКИ КИСЕЉАК БАЊА

У ШТАЈЕРСКОЈ

од штације јужне железнице ПЕЛЧАХА, — која стоји у нео-средњом сајузу са свима влаковима, како обичним тако и брзовозним, са поштанским или најамним колима, само један сат удаљена.

Ово је старо-опробани Кисељак, који садржи у себи: *мало угљене киселине и глауберове соли.* — Изванредно *освежавајуће пиће и лек* противу: несварљивости стомака, стомачни и превни катар, запечености; патње у дигерицама белој и црној, жучној и бубрежној бешици, шуљевима, костобоље услед претеривања у животу, наглог гојења, оскудине у крви, бледеће и хинохондрије.

СЕЗОНА ОД МАЈА ДО ОКТОБРА,

угљено-кисела купатила, ладна бања, клинични кантар, лепа и јевтина, од чести и за грејање обиталишта, (у мају и октобру *најјестивије*) — велики курсалон, — добре гостионице, — лепо локала за ручавање, кафане, читаонице, терасе, — лепе шетнице, — велики бањски оркестар (музика), балови, — концерти, — томбола, — изврстено поштанско и телеграфско надлежатељство.

Поруке за обиталишта и минералне воде, ваља упутити:

An die
Direction der Landes-Curanstalt Sauerbrunn
Untersteiermark.

а истим путем добављају се *безалатно* и ценовници, програми и правила ове бање.

Бр. 58.

1—3

ВЕЛИКИ ГУБИТЦИ

које је велика Лондонска фабрика железног мебла

Goderidge Brothers and Comp.

привиком последњег банкротства Гласковерске банке претрпела, тако су банку уздрмали да је решила затворити своје радионице и распродати у четврт цене испод фабрике цене сав изврстан, на свима изложбама са златном медаљом одликован железни мебл.

(Пређе цена 24 фор.)

1449 здраво масивни дивно бронисирани са 6 држаља направљени гвоздени справа за вешање хаљина по 8 е. комад. (Пређе цена 32 фор.)

1850 врло лепа са две боје лакирани, 130 цм. дуги и 60 цм. широки дечији колевана од понубела са врло финим зеленим нецом од свице — 13 фор. по комаду (Пређе цена 40 фор.)

Писмене поруке извршује и на комад кад се новци пошљу унапред.

F Buganyi xnorthaus, Landstrape III Kruglergasse. Wien. 2—12

Рес, Краљ. повлашћена
Регулир Фуруна за пуњење

и
Машинска — шпархердска — фабрика

ЈОЗЕФА ВИКТОРИНА

Wien, IV., Grosse Neugasse Nr. 35.

Препоручује се за израду свију врста машинских шпархерда ико и енгл.-франц. Машина за ражјење и Grillard и кафанска огњишта, и има на избор готових шпархерда за пренашање све од гвожђа или са кахелом, као и чувене.

ПАТЕНТИРАНЕ — РЕГУЛИР ФУРУНЕ ЗА ПУЊЕЊЕ

са укусно изшараним фасоном и најбоље конструкције. — Ценовник бесплатно и франко Наручбине из провинције „реч Nachnahme.“

бр. 47

1—15

КУПАТИЛО

ГЛАЈХЕНБЕРГ

у Штирској

Један сахат од штације Феддбах угарске западне железнице.

Почетак сезоне 1 маја по римски. Почетак лечења с гроњем у почетку Септембра Алколна — мурјатска и гвожђана киселина, козије млеко млеко Фихтенадел и Квенсонцерштајбунг — нихалације, бања угљено кисео-на, Чемпа бања са уређеним хладним лечењем.

Јохансебрухен код Глајхенберга одлична и здрава вода за пиће. Ова се вода нарочито препоручује од стомака и надутости њеном великом количином чисто угљене киселине, и угљено кисеоног патрона и соли што унапређује стварење, уз то нема кречаних делова што се прилацају за стомак. Ова се вода добија у свима минералним трговинама.

Наручбине за кога, станове и воду прима.

Brunnen Direction in Gleichenberg

1—10

шар. и ер. најнише признање

Злат. мед. Париз 1878

НОВ ПРОИЗВОД

Parfumerie IXORA
ED. PINAUD

Духи IXORA
Косметика IXORA
Парфимска вода IXORA
Шампо IXORA
Парфимска паста IXORA
Парфимска парфимска IXORA
7, Boulevard de Strasbourg, PARIS.

П. П. Наш заступник за Србију, Влашку и Бугарску Г. Коста Н. Алексић, путује продавајући Српске и остале „Лозове“ на месечна одплаћивања оригинала, при чему купац одмах при уплати три рате добија серију и игра на лутрији.

Г. Алексић је од стране банке овлашћен и заступништва по внутрености постављати, где ће П. П. лакше уплаћивати и банкине квите примати.

На захтев продају се и оригинали свију лозова по курсу.

4 Априла 1882 год.
Београд.

С поштовањем
Банкерска и меничка радња
Е. Адлера,
из Пеште.

ПЛАЦ на једном од најлепших места близу позоришта продаје се. Распитати у књижари Петра Курчића, Кнез-Михаилова улица, до гостионице код „Хајдук-Вељка.“ бр. 110 2—2

Г.Г. Члановима Београд. Стрел. Дружине.

Управни одбор штампаће свој извештај о својој радњи за ову годину дана, и тако штампаће предаће се збору, који ће се према стату тима скоро држати. — Том приликом штампаће се и имена оних чланова, који нису своје улоге до сад предали. —

О овоме се извештавају г.г. чланови на време с тим, да сваки који улог није предао, може до 22 ов. м. предати дружинском благајнику, јер ће се после тог времена имена свију, који нису улог положили штампати. —

4—4 Одбор.

ПРИЈАТНА ЕКЗИСТЕНЦИЈА и независан рад који се исплаћује, пружа се образованим људима. Ближа извешта даје експедиција листа. бр. 109 2—36

КРАГУЈЕВЧАНИМА. плац пок. г. Крете Стојковића бив. контролора Мин. војеног, постојећи у Крагујевцу до куће Петра Лешијанина, шефа у војеној фабрици, а у сокаку од чаршије на Лепенци водехем, продајем под врло пробитачним условима а то је и *на почек*. Кома треба, нека се погодбе ради обрати мени, или *г. Михајлу Крстићу* трговцу у Крагујевцу. 12 Априла 1882 год. у Београду

Јеврем Андоновић
ЧЛАН АПЕЛАЦИ. СУДА.